

faavidt muligt at faae sagkyndige Følk til dette. Det undrer mig derfor lidt at se Ud-nævnelser af en ny Kontrollør, nemlig ham for Dørne; for jeg veed virkelig ikke, hvad der i mindste Maade kan siges om hans Kvalifikationer til denne Post. Men endnu værre bliver det, naar vi komme til den ene Assistent for Limfjorden. Skjøndt der staar i Loven, at man skulde faavidt muligt tage praktiske Fisterere, har man taget en Mand, som ikke har fjærneste Kjendskab dertil, og som har skabt en saadan Uvillie mod sig, at Klager allerede ere indkomne eller, hvis de ikke allerede ere indkomne, i alt Fald ere rask paa Vei. Endvidere ser man, at der skal under Fisterikontrollen udredes Udgifter til et Dampskib. Under Fisterilovens Behandling fik jeg Veilighed til at bemærke, at der ved den gamle Kontrol var en stor Mangel, nemlig at man paa lang Afstand kjendte Kontrollen. En Kontrol, som kjendes paa lang Afstand, kommer aldrig i Virkeligheden til at kontrol- lere. Det var saa længe man havde Seil- skibe, som ved deres Seil og Andet vare lette at kjende; men dersom Kontrollen kommer i Dampskib, skulle Fisterne nok vide i Tide at vare sig. Jeg fortaar derfor ikke, at man er gaaet dertil. Med Hensyn til selve Fisteri- loven var der som bekjendt Forslag ifjor fremme fra Indenrigsministeren, som gik ud paa at afværge en stor Ulempe for Fisterne i Drefund. Dette Forslag fik ikke hurtig Fremme, begrundet i, at man sagde, at man først vilde have den nye Fisterilov prøvet, før man begyndte paa at tale om Manglerne. Nu er den prøvet, og Manglerne ere store. Der vil senere fremkomme Andragender om at faae væsentlige Ulemper ved den hævede. Jeg skal i Forbigaaende nævne et Par af dem. Den ene er den, at man har udvidet Tiden for at fiske Fjhynder til September Maaned. (Afbrydelse af S. Hage). Ja, det ærede Medlem trækker lidt paa Smilebaandet, det ærede Medlem maa vide, det er noget saa indgribende, saa naar de Grunde komme frem, med hvilke dette Andragende vil blive bilagt, er jeg overbevist om, at selv det ærede Medlem vil sige: her er virkelig en Ulempe, som vi maa se at faae fjernet. Naar jeg altsaa her ved Finantslovens Behandling taler om dette, skal jeg senere komme til, hvad jeg vil naa ved denne Dmtale. End- videre er der et Udtryk kommet ind i Loven — hvordan det er kommet ind, er ikke godt at vide, det er altsaa mildest talt kommet ind derved, at man i den Hui og Hast, med hvilken Fisteriloven blev behandlet til Slut- ning, har overset dette Punkt — det er ved den saakaldte Maaling af Garnet. Der er et Udtryk kommet ind, som hedder, at det

skal være uden Stramning. Derved har man givet vedkommende Assistent et Skjøn, og det er noget meget uheldigt, hvad de mange Bevijer, der ville blive fremlagte i den nærmeste Fremtid, nok skulle vise. An- gaende disse Ting vil der fremkomme et Andragende. Jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister og Finantsudvalget, hvis de faae med den Sag at gjøre, ville tage tilbørligt Hensyn dertil. I det Mindste vil jeg tillade mig at opfordre den ærede Mini- ster til, saasnart virkelig disse Anker komme frem, da at sørge for, at vi faae Forslag frem til Forandring i Fisteriloven. Me- dens jeg taler om dette, er der et lille Forhold, jeg ogsaa vilde omtale, nemlig Østersfiskeriet. Medens det bestod, og Regjeringen drev det, da anstaffede den selv en hel Del Redskaber, men opfordrede ogsaa Fisterne til at an- staffe disse Redskaber, og da man saa ind- stillede dette Fiskeri, lod man i det Mindste Fisterne opgive, hvor mange af disse Red- skaber de havde samt Beføjningerne derved, saa at der fra forskjellige Sider næredes Haab om, i det mindste at faa Erstatning for, at disse Redskaber maatte ligge ubrugte hen. Det er imidlertid ikke gjort, og Fisterne haabede paa, at Østersfiskeriet maatte blive optaget igjen; men nu er det som bekjendt blevet bortforpagtet paa Betingelse af, at Østersfiskeriet ikke maa bruges. Selvfølgelig ligge saa disse Fisterere med deres Redskaber til ingen Nytte. Jeg henstiller til den høit- ærede Minister at tage et tilbørligt Hensyn til det Andragende, som rimeligvis i saa Henseende vil komme frem.

Da jeg nu har faaet Ordet om det sær- egne Tilfælde, vil jeg dog tillade mig at sige lidt i al Almindelighed om de Forhold, som bleve berørte i Gaar. Indtil nu tror jeg, at vi have kunnet glæde os over, at der var et vist Tillidsforhold til vor Embeds- stand her i Landet, men efter at dette er sket, som er sket i de senere Aar med Hensyn til Kasserne, saa er det jo sikkert, at denne Tillid er i bethdelig Grad rokket. Jeg tror, hverken Staten eller Embedsmændene eller Befolkningen kunne være tjente med, at der kommer et Mistillidsforhold ind her. Der- for tillader jeg mig at opfordre Ministrene til hver paa sit Omraade at lade udføre et bestemt Tillid med Kasserne, som virkelig

Rettelser.